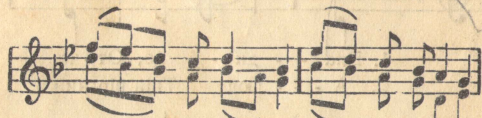




1 пав. І зер-но зрі-є,
2. дні. Свят Йо-са-фа-те



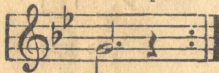
1. дос- - - пі-ва-є, хоч лю-та буря
2. в злій- - го-ди-ні, Твій по-сів хоро-



1. йде, хоч хма-ра сон-це
2. ни, І во-лю Цер-кві



1. за-кри-ва-є і грім лячний гу-
2. й У-кра-ї-ні Ти, От- - - че, привер-



1. до. Позваляється печатати
2. ни. † Андрей

Накладом Архієпархіального Ювілейного Комітету
Печатня ОО. Василя у Жовні



СВ. СВЦМЧ. ЙОСАФАТ
Архієпископ Полоцький

Св. Свщмч. Йосафат був сином українських родичів, Гавриїла і Марини Кунцевичів. Він прийшов на світ Р. Б. 1580 в місті Володимирі Волинським і тут, у батьківському домі, перевів свої молодечі літа. Вже малим хлопцем дуже полюбив молитву і покуту, св. Церкву і її величаві обряди, за що нагородив його Господь своєю особливою опікою та ласкою. Около 1595 р. віддали його бідні родичі на науку до купця в місті Вильні, але відси покликав його Господь Бог до своєї знаменитшої служби. Се сталося в р. 1604, коли то Йосафат вирікся світових справ і з волі Божої вступив до василіянського монастиря у Вильні. Монахом він був цілим серцем і визначався різними чеснотами, передусім любив молитися, вмертвляти себе і ревно працювати над спасенням людських душ. В р. 1609 Йосафат став священником і зачав сповняти ті уряди, які назначували йому його законні настоятелі. Митрополит Велямин Рутський посвятив його в р. 1618 на полоцького архієпископа і на тім становищі він працював з великими успіхами аж до смерті. Вороги католицької Церкви рішили його позбутись і тому напали на нього в його власнім домі і вбили топором. Се було в місті Витебську, на подвір'ю єпископської палати, дня 12 листопада 1623 р. За його молитвами Г. Бог творив много чудес, а його мученицька смерть ще й досі вислугує у Бога опіку і благословення для нашої Церкви і народа.

Папа Урбан VIII., в р. 1643, проголосив Йосафата блаженим, а папа Пій IX., в р. 1867, причислив його до Святих вселенської Церкви.

Пісня до св. Йосафата*)

Слова: К. С.

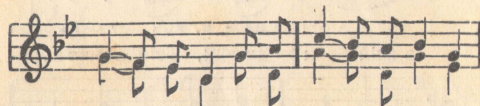
Музика: о. Й. Кишакевича

Поважно



1. Вла - - ди - - ко, От - че,

2. А - - - люд Твій вір-ний



1. Ти за ві-ру жит-тя сво-є від-

2. рве кай-да-ни, Мо-лит - ву шле То-



1. дав І кро - - вю по - бі -

2. бі, Вла - ди - - - ко, От - че,



1. див зне-ві-ру, щоб за - сів не про-

2. грім найгряне! по гро - мі яс-ні

*) Сю пісню, на жіночий, мужеський і мішаний хор, можна дістати в Ювілейнім Комітеті у Львові: вул. Коперника 36.